N°. 49. A°. 1835.

ZATURDAG, den 20sten JUNIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten

In overweging genomen hebbende; dat, blijkens eene bijna zevenjarige ondervinding, de thans te *Suriname* in vigeur zijnde wetsbepalingen en verordeningen omtrent den Burgerlijken Stand voor aanvullingen en verbeteringen vatbaar zijn.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergadering van den 5 Mei ll., hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

ART. 1.

In de Kolonie *Suriname* zullen bij voortduring van hetgene sedert den 1e. Julij 1828 plaats heeft gehad, registers wegens de geboorte en het overlijden van niet tot den Slavenstand behoorende personen bestaan.

Deze registers zullen afzonderlijk, en in dubbel gehouden worden, wat de Stad *Paramaribo* aangaat ter Gouvernements Secretarij, door eenen der aldaar werkzame en door Ons te designeren Ambtenaren, welke den naam zal voeren van *Ambtenaar van den Burgerlijken Stand;* en, wat de buiten-districten betreft, door de respective Burger-Kapiteins of landdrosten welke als hulpbeambten zullen worden aangemerkt van voornoemden ambtenaar, die hen als zoodanig van de noodige registers en modellen zal voorzien, en voorts hun alle zoodanige instructien zal doen toekomen, als hij zal vermeenen te behooren.

ART. 2.

De eerste en laatste bladzijde dezer registers zullen door den Gouvernements Secretaris gekanteekend, en voorts alle de bladen door denzelven gewaarmerkt worden.

ART. 3.

De acten zullen op zoodanige wijze in de registers worden ingeschreven, dat geen witvak tusschen beide worden opengelaten. Al hetgeen mogt worden uitgeschrapt of op den kant gesteld, zal moeten worden goedgekeurd en even als de acte zelve geteekend worden; zullende niets bij verkorting of met cijfers mogen worden uitgedrukt.

ART. 4.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand zal in de door hem op te maken acten niets mogen invoegen, het zij bij aanteekening, het zij door eenige inlasschingen, hoe ook genaamd, buiten hetgene door de comparanten, overeenkomstig de tegenwoordige Wet, moet worden verklaard.

ART. 5.

Bij dezelve acten zal worden uitgedrukt het jaar, de dag en de dagteekening harer inschrijving; mitsgaders de voornamen, namen, den ouderdom en de woonplaats der voor den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand verschijnende personen.

ART. 6.

De getuigen; van welke men bij de acten van den burgerlijken stand gebruikt maakt, zullen daartoe door de belanghebbende personen worden gekozen, en moeten zijn manspersonen, meerderjarig, en in het Burger- register der Kolonie *Suriname* ingeschreven; immers de zoodanige, aan wien het temporair verblijf in de Kolonie, of wel de admissie tot inwoning is toegestaan.

ART. 7.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand zal aan de voor hem verschijnende personen de acten voorlezen, met vermelding in dezelve, dat aan die formaliteit voldaan is.

Dit artijkel zal van geene toepassing zijn in de bij deze Wet uitgedrukte gevallen, waarin men met eene schriftelijke opgave kan volstaan.

ART. 8.

Iedere acte moet door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand en de voor hem verschijnende personen worden geteekend; zullende, wanneer een of meer dezer personen niet mogt kunnen teekenen, van de oorzaak des beletsels worden melding gemaakt.

Dit artijkel zal van geene toepassing zijn in de bij deze Wet uitgedrukte gevallen, waarin men met eene schriftelijke opgave kan volstaan.

ART. 9.

De Burger-Kapiteins en Landdrosten in de buiten districten zullen in de maand Januarij van elk jaar de door hun gehouden registers aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand doen toekomen, dewelke de daarin voorkomende acten in de door hem over het vorige jaar gehouden zijnde registers zal overbrengen, en die met zijne hanteekening authentiseren.

ART. 10.

Na deze insertie zal de Ambtenaar van den Burgerlijken Stand eenen alphabetischen *index* op de door hem gehouden registers vervaardigen; denzelven onmiddelijk op de laatst geboekte acte doende volgen.

ART. 11.

Vervolgens zullen de registers door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand worden afgesloten, en aan den Gouvernements Secretaris ter verificatie moeten worden aangeboden.

ART. 12.

Voor den eersten dag der maand Maart zal een der in dubbel gehouden, en door den Gouvernements Secretaris geverifieerde registers worden overgebragt ter Griffie van het Geregtshof, terwijl het andere ter Gouvernements Secretarij zal verblijven.

ART. 13.

Een ieder is bevoegd, om zich, het zij door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, het zij door deszelfs hulp-ambtenaren, mits tegen betaling van een emolument van *Vijf Gulden*, uittreksels uit de registers te doen afgeven. Die uittreksels zullen, wanneer zij door den Gouvernements Secretaris zijn gelegaliseerd, steeds geloof verdienen, ten zij derzelver valschheid in regten mogten worden beweerd.

ART. 14.

In alle gevallen, wanneer op den kant van eene andere reeds ingeschreven acte, moet worden melding gemaakt van eene acte tot het tegenwoordig onderwerp betrekkelijk, zal zulks ter requisitie van belanghebbenden en op derzelver verantwoordelijkheid geschieden door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, of deszelfs hulpambtenaren.

Voor zoo verre deze acte niet mogt behooren tot de registers van het loopende jaar, zal de Ambtenaar van den Burgerlijken Stand van deze vermelding kennis moeten geven aan den Griffier van het Geregtshof, ten einde deze daarvan eene eenvormige aanteekening make in het onder hem berustende dubbel van het register.

ART. 15.

Geene uittreksels zullen uit de registers mogen worden afgegeven, ten zij daarbij worden gevoegd de aanteekeningen, welke zich op den kant van de acte moge bevinden.

ART. 16.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, deszelfs hulp-ambtenaren en de Griffier van het Geregtshof, zijn, elk in het bijzonder, ieder voor zoo veel hem aangaat, aansprakelijk voor het rigtig houden en bewaren der registers.

Elke verandering, elke vervalsching in de acten, elke inschrijving op een los blad, mitsgaders elke overtreding, door hun tegen de voorschriften van deze Wet begaan, zal aan de belanghebbenden grond kunnen opleveren, om tegen hen te vragen vergoeding van kosten, schade en interessen, onverminderd de openbare actie, welke zij deswege mogten hebben geincurreerd.

ART. 17.

Bij tijdelijke onstentenis van den door den Gouverneur Generaal gedesigneerden Ambtenaar van den Burgerlijken Stand zullen deszelfs functien worden waargenomen door zoodanigen anderen beambten ter Gouvernements Secretarij, als daartoe door den Gouverneur Generaal zal worden bestemd.

ART. 18.

Bij tijdelijke outstentenis van de Burger-Kapiteins of Landdrosten in de buitendistricten, zullen de functien van hulp-ambtenaar worden waargenomen door den in rang oudsten aanwezigen Burger-Officier.

VAN DE ACTEN VAN GEBOORTE.

ART. 19.

De aangiften van geboorten van niet tot den slavenstand behoorende personen, tot hoedanige deze Wet alleen betrekking heeft, zullen, wat *Paramaribo* aangaat, binnen den tijd van driemaal vier en twintig uren, en, wat de buiten-districten betreft, binnen acht dagen, na dat de geboorte heeft plaats gehad, in tegenwoordigheid van twee getuigen, aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of deszelfs hulp-ambtenaren moeten gedaan worden.

Zonder verwijl zal daarvan door gezegden ambtenaar of hulp-ambtenaren eene acte worden opgemaakt.

Zij zijn bevoegd zich te begeven ter plaatse, waar de geboorte heeft plaats gehad, en te vorderen, dat het geboren Kind aan hun vertoond worde.

ART. 20.

De aangifte der geboorte van een *in echt* verwekt Kind, zal gedaan worden door den Vader van hetzelve, of, bij ontstentenis van den Vader, door den Geneesheer, Vroedmeester of Vroedvrouw, die de bevalling der Moeder mogt hebben bijgewoond;

en bijaldien geene dezer laatsten die mogten hebben bijgewoond, door de naaste bloed- of aanverwanten van het geboren Kind, voor zoo verre die op het tijdstip der geboorte zich aan *Paramaribo*, of in het district, waar het Kind geboren is, hebben bevonden, en zij bewijsselijk van de geboorte kennis hebben gedragen; en ook deze ontbrekende, door de naaste buren van het huis, waar de geboorte heeft plaats gehad, voor zoo verre deze geboorte bewijsselijk tot hunne kennis is gekomen; of eindelijk door elk en een iegelijk, die bij de geboorte bewijsselijk is tegenwoordig geweest.

Aan *Paramaribo* zal deze aangifte altijd in persoon en mondeling moeten gedaan worden, doch in de buiten-districten zal men met eene schriftelijke, door den aangever en twee getuigen onderteekende schriftelijke opgave aan den hulpambtenaar kunnen volstaan. Deze schriftelijke opgave, welke zal moeten vermelden de bijzonderheden in art. 23 dezer Wet vermeld, zal aan den hulp-ambtenaar tot leiddraad verstrekken van de door hem op te maken acte van geboorte. Dezelve schriftelijke opgave zal, na door den hulp-ambtenaar met het *exhibitum* te zijn voorzien, als bijlage achter het loopend register gevoegd worden.

Wanneer op de militaire posten eenige geboorre plaats heeft, zal de kommandant daarvan eene schriftelijke, door hem en twee getuigen onderteekende opgave, in gerigt als bij art. 23 dezer Wet is bepaald, inzenden aan het Militair Bureau, ten einde door deszelfs tusschenkomst aan den Ambtenaar van den Burgelijken Stand te worden uitgereikt.

ART. 21.

De aangifte der geboorte van eenig Kind *buiten echt* verwekt, zal gedaan worden door den Geneesheer, den Vroedmeester of de Vroedvrouw, die de bevalling mogt hebben bijgewoond, en bijaldien geene der laatste die hebben bijgewoond door de naaste buren van het huis, waar de geboorte heeft plaatsgehad, zoo verre zij namelijk daarvan bewijsselijk kennis hebben gedragen; of wel eindelijk door elk en een iegelijk, die bij de geboorte bewijsselijk is tegenwoordig geweest.

Bij de aangifte der geboorte van eenig Kind *buiten echt* verwekt, zal de naam van den Vader niet mogen vermeld worden. — Wanneer echter de Vader genegen mogt zijn, het buiten echt verwekte Kind voor het zijne te erkennen, zal zulks, mits met toestemming der Moeder kunnen geschieden bij notariele acte, van welke, ten verzoeke van den Vader, aanteekening zal worden gehouden op de geboorte-acte, en waarvan een geauthentiseerd afschrift altijd als bijlage zal gevoegd worden achter het ter Gouvernements Secretarij neder te leggen register.

Evenzeer zal van het echten der Kinderen door opvolgende huwelijken op de geboorte acten, ten verzoeke van den Vader, worden aanteekening gehouden.

ART. 22

Voor elken dag verzuim in het doen der aangifte van eenige geboorte zal door den genen, die, ingevolge de onderscheidingen in de twee vorige artijkelen opgegeven, daartoe gehouden was, verbeurd worden eene boete van *Zes Gulden* per dag.

Wanneer er echter meer dan acht dagen na de geboorte des Kinds mogt verstreken zijn, zonder dat van dezelve aangifte is gedaan, zal de geen, die daartoe verpligt was, verbeuren eene geldboete van *Honderd Gulden.*

ART. 23

De acte van geboorte zal vermelden den dag, de dagteekening, het uur en de plaats der geboorte, de kunne van het Kind, en de voornamen welke aan hetzelve zullen worden gegeven; mitsgaders de namen, voornamen en de woonplaats der ouders, met uitdrukking, voor zoo veel *Paramaribo* aangaat, van den letter en het nummer van het huis waarin het Kind geboren is.

Ingeval echter van geboorte buiten echt, zal de acte niet mogen vermelden den naam van den Vader, maar den naam en den voornaam der moeder alleen; zullende het in onecht geboren Kind geenen anderen familie naam mogen dragen, als dien van zijne Moeder.

ART. 24.

Wanneer eenig Kind mogt gestorven zijn, alvorens de aangifte der geboorte mogt hebben plaats gehad, zal deze niettemin alnog moeten geschieden, behoudens de verpligting om tevens het overijden van hetzelve aan te geven, ingevolge de voorschriften in de volgende artijkelen vervat.

ART. 25.

Wanneer eenig Kind levenloos is ter wereld gekomen, zal hiervan insgelijks aangifte geschieden, doch zal hiervan geen melding worden gemaakt in het register van geboorte, maar in dat der overledenen.

ART. 26.

Al wie in de Kolonie *Suriname* een jong geboren Kind gevonden heeft, is, voor zoo verre zulks te *Paramaribo* en deszelfs omtrek heeft plaats gehad, gehouden daarvan aangifte te doen aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, en voor zoo verre dit buiten *Paramaribo* en deszelfs omtrek mogt hebben plaats gehad, aan deszelfs respective hulp-ambtenaren; met aanduiding der kleederen en andere goederen, welke nevens het Kind mogten gevonden zijn, en met opgave van alle de omstandigheden, opzigtelijk den tijd en de plaats, waarop het Kind ontdekt is.

Van dusdanige aangifte zal eene verklaring worden opgemaakt, welke behalve het vorenstaande, daarenboven zal moeten vermelden zoo wel den vermoedelijken ouderdom des Kinds, als deszelfs kunne, en den naam en den voornaam, welke, naar goedvinden van den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of deszelfs hulp-ambtenaren daaraan zal worden gegeven; zullende echter hetzelve geen familie naam mogen dragen, welke bekend is in het Burger-register der Kolonie *Suriname.*

ART. 27.

Wanneer eenige geboorte mogt plaats hebben in eenig openbaar of bijzonder hospitaal, gevangenhuis of andere daarmede gelijkstaande gestichten, zullen de chefs, bestuurders of de opzigters van zoodanige inrigtingen, onder de bij art. 22 vermelde pœnaliteit, tot de aangifte verpligt zijn.

ART. 28.

Bij aldien eenig Kind in echt verwekt, aan boord van een Nederlandsch in de Kolonie *Suriname* te huis behoorend Vaartuig, op zee, of in eene vreemde haven geboren wordt, zal de Vader, zoo hij op het vaartuig aanwezig is, of anders de bevelhebber, vergezeld van twee der equipage, verpligt zijn, om binnen driemaal vier en twintig uren na de terugkomst met zijn onderhebbend vaartuig binnen dezelve Kolonie, daarvan de gevorderde aangifte in forma te doen, op pœne als bij art. 22 is vermeld.

ART. 29.

Van de geboorte van Kinderen, buiten echt verwekt aan boord van Nederlandsche in de Kolonie *Suriname* te huis behoorende vaartuigen zal door den bevelhebber, bij deszelfs terugkomst met zijn onderhebbend vaartuig binnen dezelve, op de wijze bij het voorgaande artijkel bepaald, de aangifte gedaan worden, mede op pœne als bij art. 22 is vermeld.

ART. 30.

Het zal aan niemand vrijstaan, om eenen anderen naam of voornaam aan te nemen, of aan zijne minderjarige Kinderen eenen anderen naam of voornaam te doen aannemen, dan waarop dezelve in de registers van geboorte bekend staan, ten zij op speciale autorisatie van den Gouverneur Generaal, namens wien in de Koloniale Nieuwspapieren hiervan aankondiging zal worden gedaan.

ART. 31.

De belanghebbende zal de bekomene autorisatie in het voorgaande artijkel bedoeld, binnen driemaal vier en twintig uren na ontvangst derzelve aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of aan deszelfs hulp-ambtenaren, voor zoo lang de registers onder hen berustende zijn, overgeven, waarna de ingevolge deze autorisatie toegestane naamsverandering op de acte van geboorte zal worden aangeteekend.

VAN DE ACTE VAN OVERLIJDEN.

ART. 32.

Ingeval eenig niet tot den slavenstand behoorend persoon in de Kolonie *Suriname* overleden is, zal daarvan door het *hoofd des huizes*, in hetwelk het overlijden heeft plaats gehad, *met den meest mogelijken spoed* kennis worden gegeven aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, of wel aan diens hulp-ambtenaren. Het hoofd des huizes zal ten dezen altijd moeten worden bijgestaan door twee getuigen.

ART. 33.

Voor *hoofd des huizes* wordt geacht de eigenaar van het huis, waarin het overlijden heeft plaats gehad, voor zoo verre hetzelve door hem bewoond wordt. Voor zoo verre hij hetzelve niet mogt bewonen, zal daarvoor worden gehouden de huurder of hoofdgebruiker, en wanneer deze eigenaar huurder of hoofdgebruiker zelf mogt overleden zijn, in de eerste plaats deszelfs nagelaten echtgenoot; of wel deszelfs meerderjarige Kinderen, voor zoo verre die bij hunne ouders inwonen, en bij ontbreken van die, zoodanige niet tot den slavenstand behoorende personen, welke met den overledenen op het tijdstip van zijn afsterven, hetzelfde huis of ook hetzelfde erf bewoond hebben; en, wanneer ook dit het geval niet mogt zijn, deszelfs naaste bloed- of aanverwanten tot in den vierden graad, voor zoo verre zij zich namelijk op het tijdstip des overlijdens aan *Paramaribo* of in het buiten-district, waar het overlijden heeft plaats gehad, mogten hebben bevonden, en zij bewijsselijk daarvan kennis hebben gedragen: en ook de zoodanige ontbrekende, de naaste buren van het huis, in hetwelk het sterfgeval heeft plaats gehad, voor zoo verre hetzelve bewijsselijk tot hunne kennis is gekomen, en eindelijk elk en een iegelijk, die bij het overlijden is tegenwoordig geweest.

Voor zoo verre Echtgenooten, Ouders of Kinderen volgens de aangegevene onderscheiding als hoofden des huizes zouden moeten beschouwd worden, zullen zij zich van de persoonlijke aangifte kunnen verschoonen, en met eene schriftelijke, door hun en twee getuigen onderteekende, en de bij art. 34 dezer Wet vermelde bijzonderheden bevattende opgave kunnen volstaan.

ART. 34.

Van de bij den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of diens hulp-ambtenaren ontvangene mondelinge of schriftelijke aangiften of opgaven zal door dezelve onverwijld eene acte worden opgemaakt, welke zal bevatten:

1°. De voornamen, den naam, den ouderdom en de vaste woonplaats van den overledenen, met vermelding, voor zoo verre *Paramaribo* aangaat, van den letter en het nummer van het huis, waar het overlijden heeft plaats gehad; mitsgaders den dag, de dagteekening en het uur des overlijdens.

2°. De plaats van geboorte van den overledenen, alsmede de voornamen, namen en vaste woonplaats van deszelfs ouders.

3°. Indien de overledene niet in de Kolonie *Suriname* is geboren, alsdan mede de plaats alwaar hij voor zijne aankomst in dezelve het laatst heeft gewoond of is gedomicilieerd geweest.

4°. De voornamen en den naam van den anderen echtgenoot, indien de overledene getrouwd of wel weduwenaar of weduwe was.

5°. De voornamen, naam, ouderdom en vaste woonplaats der aangevers en wanneer zij bloed- of aanverwanten van den overledenen zijn, den graad van bloed- of aanverwantschap; voor zoo verre men namelijk de onder n°. 2, 3 en 4 vermelde bijzonderheden kan te weten komen.

In geval eener schriftelijke aangifte zal deze na met het *exhibitum* van den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand voorzien te zijn, als bijlage gevoegd worden achter het register, hetwelk ter Gouvernements Secretarij zal verblijven.

ART. 35.

De kennisgeving van het overlijden, zal wat *Paramaribo* aangaat, binnen vier en

twintig uren, en wat de buiten-districten betreft, binnen driemaal vier en twintig uren na het sterfgeval, aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of deszelfs hulp-ambtenaren moeten gedaan zijn.

In de buiten-districten zal men met eene schriftelijke door het hoofd des huizes en twee getuigen onderteekende kennisgeving steeds kunnen volstaan, hoedanige schriftelijke kennisgeving aan den hulp-ambtenaar tot leiddraad zal verstrekken van de door hem op te maken acte van overlijden, en welke schriftelijke kennisgeving, na dat dezelve door den hulp-ambtenaar met het *exhibitum* zal zijn voorzien, als bijlage achter het loopend register zal gevoegd worden.

Het hoofd des huizes, hetwelk daarmede eenen langeren tijd doet verloopen, of ook die volstrekt in gebreke blijft om de aangifte te doen, zal verbeuren eene geldboete van niet minder dan *Tien-* en niet meer dan *Vijf en Twintig Gulden.*

ART. 36.

Onverminderd de in de vier voorgaande artijkelen bedoelde kennisgeving zal door- of namens het hoofd des huizes worden zorg gedragen, dat de Kurator en Weesmeester, of wel de eerste of tweede Commies bij het Kurateele en Wees Departement *onverwijld*, immers binnen het half uur na het overlijden, voor zoo verre zulks namelijk aan *Paramaribo* heeft plaats gevonden, daarvan kennis bekomen.

ART. 37.

Wanneer met het doen van zoodanige kennisgeving meer dan een half uur na het overlijden is verloopen, of ook wanneer zoodanige kennisgeving ten eenemale is verzuimd, zal het hoofd des huizes verbeuren eene geldboete van niet minder dan *Twintig-* en niet meer dan *Vijftig Gulden.*

ART. 38.

In geval van overlijden eens niet tot den slavenstand behoorenden persoons, in eenig openbaar of bijzonder hospitaal, gevangenhuis of andere daarmede gelijkstaande gestichten, zullen de chefs, bestuurders of opzieners tot het doen van de gevorderde aangiften aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of diens hulp-ambtenaren, gehouden zijn, onder dezelfde pœnaliteiten, als bij art. 35 en 37 zijn vermeld.

ART. 39.

De Griffier van het Geregtshof is verpligt, om binnen den tijd van vier en twintig uren, na het voltrekken van eenig doodvonnis, ten laste van eenen niet tot den slavenstand behoorenden persoon, aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand daarvan schriftelijk berigt te doen; met vermelding, zoo veel hem zulks doenlijk zal zijn, van alle de bijzonderheden in art. 34 dezer Wet opgegeven; en zal de Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, ingevolge dit berigt de acte van overlijden opmaken.

ART. 40.

De Kurator en Weesmeester of de eerste en tweede Commies bij het Kurateele- en Wees Departement zal gehouden zijn tot het uitreiken van een kosteloos bewijs aan hen die zulks wegens de aan deze ambtenaren, luidens art. 36 dezer Wet gedane aangifte, mogten verlangen.

OVER DE VERBETERING VAN ACTEN VAN DEN BURGERLIJKEN STAND.

ART. 41.

Wanneer geene registers hebben bestaan, of dezelve zijn verloren geraakt, vervalscht, veranderd, verscheurd, vernietigd, verdonkerd of verminkt; wanneer acten daaraan ontbreken, of wanneer in de ingeschrevene acten dwalingen, uitlatingen of andere misslagen hebben plaats gehad, zal zulks grond opleveren tot aanvulling of tot verbetering der registers.

ART. 42.

Het verzoek tot aanvulling of verbetering zal moeten worden ingediend aan het Geregtshof, hetwelk, na daarop ingewonnen te hebben de consideratien en het advijs van den Procureur Generaal, en na verhoor, wanneer daartoe termen zijn, der belanghebbenden partijen, behoudens hooger beroep, deswege zal uitspraak doen.

ART. 43.

Het vonnis van aanvulling of verbetering, zal nimmer kunnen werken tegen de belanghebbende partijen, die hetzelve niet gevorderd hebben, noch daarbij zijn tegenwoordig geweest.

ART. 44.

Alle in kracht van gewijsde gegane uitspraken tot aanvulling der acten zullen door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of diens hulp-ambtenaren dadelijk in de loopende registers worden ingeschreven, en zal, ingeval van verbetering, daarvan worden melding gemaakt op den kant der acte, waartoe het vonnis van verbetering betrekking heeft.

Wanneer de uitspraken tot aanvulling of verbetering der acten betrekking hebben tot de registers van vroegere jaren, zal de inschrijving of de vermelding dier uitspraken in de ter Gouvernements Secretarij gedeponeerde registers verrigt worden door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand, die daarvan aan den Griffier van het Geregtshof zal kennis geven, ten einde zulks evenzeer te bewerkstelligen in de dubbelden onder hem berustende.

SLOT-ARTIKELEN.

ART. 45.

Wanneer de aangevers, het zij van geboorte, hetzij van overlijden, bij het doen der aangifte een bewijs daarvan mogten verlangen, zal hun zulks door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of diens hulp-ambtenaren kosteloos worden uitgereikt.

Wanneer zulks echter later, het zij door hun, het zij door eenig ander belanghebbende mogt worden gevorderd, zal de Ambtenaar van den Burgerlijken Stand of diens hulp-ambtenaren daarvoor mogen rekenen het bij art. 13 dezer Wet bepaalde emolument.

ART. 46.

De Ambtenaar en hulp-ambtenaren van den Burgerlijken Stand, zoo mede de Kurator en Weesmeester zijn elk, voor zoo veel hun aangaat, verpligt, om van alle overtredingen dezer Wet, welke tot hunne kennis komen, bij een behoorlijk, door hun opgemaakt, en onderteekend procesverbaal den Procureur Generaal te onderrigten, ten einde deze hooge Ambtenaar de overtreders in regten zoude kunnen vervolgen.

ART. 47.

De boete in deze Wet voorkomende zullen zijn ten behoeve van den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand.

ART. 48.

De tegenwoordige Publicatie zal kracht van Wet hebben en met den eersten Augustus dezes jaars.

ART. 49.

Bij de introductie der tegenwoordige Publicatie zullen voor afschrift worden gehouden en alzoo buiten effect gesteld de Publicatien van 5/6 Maart 1828 Gouvernements-blad e. a. n°. 3; van 22/23 December 1829 Gouvernements-blad e. a. n°. 24; en van 31 Julij/12 Augustus 1834 Gouvernements-blad e. a. n°. 12.

En opdat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 17 Junij 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 17 Junij 1835.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Berigten uit het gebied van Kunsten en Nijverheid.

Eenige verbeteringen der krijgkunst. — Bij het tegenwoordig standpunt der technische wetenschappen, zoude, door toepassing der ontdekte mechanische krachten, eene geheele herschepping van het krijgswezen, en het besparen van vele millioenen mogelijk worden gemaakt, die jaarlijks tot onderhoud der legers en der vestingen verspild worden; want niets is gemakkelijker, dan de geheele tegenwoordige krijgskunst nutteloos te maken.

Kanonnen en geweren. Het geschikste is wel het schieten met windroeren, waartoe men de lucht met stoomwerktuigen in buksen zamen zoude kunnen persen. Men kan dan zonder eenig gevaar, zonder geluid en snel schieten, hetgene ook bijzonder voor jagers doelmatig zijn zoude. Of (zo als men reeds voorgeslagen en beproefd heeft) men maakt zamengeperste lucht, door grof kruid te laten verbranden, en bedient zich van dezelve om te schieten. Hierop is ook de zoogenaamde *Pacificator* gegrond Voor het overige kunnen in plaats van kruidgas en de lucht ook andere gassoorten dienen, b. v. uit kalksteen en zoutzuren ontwikkeld koolzuurgas. Men zoude het zoo kunnen inrigten, dat de kogels van zelve in de loop vielen, en men dan slechts den haan behoefde te openen, om te schieten.

Desgelijks zoude aan te wenden zijn slaglucht (een mengsel van waterstofgas, of koolwaterstofgas en gewone lucht), welke men tot vermeerdering der werking even zoo zamen zoude kunnen persen. Dan moest aan de zijde van den loop een stuk platin-zunder zijn, met een tralie voorzien, om het mengsel aan te steken. Dit is wel de gedachte van sommigen, als zij gelooven, dat op deze wijze eene blaaspijp tot een gevaarlijk wapen zoude kunnen worden.

Kanons en mortieren zouden, om ze gemakkelijker te transporteren, uit verscheidene zamenschroefbare stukken gemaakt kunnen worden.

Kogels. Daar de zwaarte de werking vermeerdert, konden holle, ijzeren, met lood gevulde kanonkogels menigmaal voordeelig zijn. Om bij nacht de rigting, welke de kogels nemen, te zien, ware slechts noodig om dezelve voor het laden met phosphorhoudende olie, of eene zalf van vet en phosphor, welke dan geheel ontvlammen zoude, te bestrijken.

Bommen. Welke door middel van water ontvlammen, bekomt men, door in het zundgat kalium te doen. Men wendde kalium aan, om de rotsen bij Bingen onder water te doen springen. Zulke bommen zouden bij den zee-oorlog en voor vestingen, wier grachten met water gevuld zijn groot nut doen, Bommen of raketten, welke met stoffen gevuld zijn, die bij het bersten vergiftige gassoorten (b. v. arsenik waterstof) ontwikkelen, zoude geheele bataillons dooden, of ten minste doodelijk ziek maken; voor paarden zoude reeds zwavelwaterstofgas voldoende zijn, hetwelk den mensch weinig schadelijk is, maar de paarden snel doodt.

Stoomwagens met seissen of sikkels konden dienen, om de vijandelijke gelederen te doorbreken. Het is zelfs niet eens noodig, dat zij door personen geleid worde. Men konde ze van zelf laten voortrijden en met kruid, granaten enz. vullen, dat door eene lont op zijnen tijd zoude losbarsten.

Electriciteit of *Galvanismus*, dat men onlangs tot het doen ontbranden van kruid bij het laten springen van rotsen aanwendde, is zeer bruikbaar om achter gelatene wagens met munitie, granaten, met kruid gevulde grachten en vaten in het oogenblik aan te steken, dat de vijand hen nadert. Het is slechts noodig een geleiddraad te hebben. Daar de ontbranding oogenblikkelijk volgt, zoo zal de vijand het niet wagen voort te rukken, als hij zich niet eerst door omwegen van den geleiddraad verzekerd heeft. Eenige ruiters, die den deflagrator met zich vervoeren en den draad in handen hebben, zouden in staat zijn een geheel leger tegen te houden en schrik in te boezemen.

Luchtbal. Het luchtschip van blik, zoude, daar het de besturing mogelijk maakt, aan de vestingen hare waarde benemen, doordien men, zonder gevaar van getroffen te worden, van boven af bommen en andere vernielende voorwerpen naar beneden zoude kunnen werpen. Ook zoude daardoor het recognoseren gemakkelijk gemaakt worden. Tot het laatste oogmerk zouden ook vervoerbare ladders dienen, welke uit en in elkander gezet kunnen worden, met welke men gemakkelijk 100 voet hooger waarnemingen zoude kunnen doen. De luchtbal, zoo als dezelve thans ingerigt is, kan alleen gebruikt worden om *proclamatien* te verspreiden. Men konde dezelve, door ze in aluinwater enz. te doopen en achtervolgens te droogen, onverbrandbaar maken, en in pakjes aan eene touw ophangen, hetwelk men met eene oplossing van loodsuiker bevochtigd had, opdat het als vuurzwam zoude branden. Stijgt nu de ballon op, zoo steekt men het touw aan, en de proclamatien zullen, naar mate het allengs verbrandt, nedervallen en door den wind verstrooid worden. Voor het overige laten zich nog andere inrigtingen tot dit doel uitvinden.

Vestingen. Tot het uitzetten der schietgaten zoude, in plaats van de zandzakken met zoutzure kalk, aangemaakte leem, die nooit droogt en waarin de kogels blijven steken, aan te bevelen zijn. Waar men geen regen te vreezen heeft, of dien afweren kan, zoude zulke leem als bouwstof voor wallen, boven steen en aarde te verkiezen zijn. Alle houtwerk van vestingen moest met vitriool of zoutoplossingen bestreken, en alzoo onverbrandbaar gemaakt worden. — Om zonder gevaar

vestingen te kunnen naderen, had men slechts ijzeren gebouwen noodig, welke met platen bedekt waren, die aan kettingen hangen, en op eene laag wol, haar, enz. rusten moesten. Het ijzer en de elastieke voering zouden de kogels afweren, of ze zelfs terugslingeren. De gebouwen werden van binnen door middel van windassen enz. bewogen, en de manschap konde van uit dezelve aan de vernieling en het doen springen der muren in veiligheid arbeiden.

Chloorzure kali werkt veel sterker dan buskruid, maar dewijl een kruid uit hetzelve niet zonder gevaar gebruikt kan worden, moest het eerst op het oogenblik, dat daarmede gevulde bommen de plaats van hare bestemming bereiken, met zwavel enz. gemengd worden. Dit kan men aldus bewerken. Het chloorzuur kali wordt met katoen stroohaksel en fijne steenkool gemengd, daarmede eene soort van bom gevuld, en hierin een pot met zwavelkoolstof (waarin ook phosphor opgelost kan zijn), gebragt. Wanneer deze nu, bij het uitvallen der bom of door een klein met kruid gevuld zundpijpje springt, zal de vloeistof zich met het chloorzure kali vermengen en eene ontploffing veroorzaken.

Zeeoorlog. — De Amerikanen hebben een stoomfregat gebouwd, dat zoo ingerigt is, dat het den vijand met eene lading (volle laag) heet water begiet, waardoor hij van het verdek verdreven en zijn kanonvuur gehinderd moet worden. Ook is het met behulp van zwaarden, die door middel van een mechanismus te voorschijn komen tegen het enteren beveiligd.

De ouden maakten punten aan hunne schepen, om door het aanvaren tegen het vijandelijke schip hetzelve in den grond te boren. Nemen wij eene genoegzaam sterk met ijzer beslagene stoomboot, die niet door zij raderen, maar door in- en uitpompen van binnen of door een rad van achteren voortbewogen wordt, zoo is het met zijne machine volkomen verzekerd, en kan met eene punt aan den voorsteven voorzien, elk houten schip gemakkelijk in den grond boren, zonder dat dit laatste hier tegen iets doen kan; dewijl de manschap niet op het dek behoeft te zijn en sneller vaart dan de zeilschepen.

Spuit het door middel van eene pomp eenen regen van vloeijende brandende olie enz. uit, zoo zal daardoor het vijandelijke schip of ten minste het zeilwerk verbranden. De oorlog ter zee met gewone schepen heeft alsdan een einde.

Bommen, op voormelde wijze met kalium voorzien, of holle prismatische bommen, welke, even als pijlen, met vleugels voorzien zijn, zullen dienen, om boven en onder water het houtwerk te doen springen.

Om vloten in havens te vernielen, behoeft men slechts de bekende onder water varende schepen, welke ongemerkt kunnen aansluipen, de schepen doorboren of in de lucht doen springen. Ten einde onder water steeds van lucht voorzien te zijn, behoeft men slechts bussen met sterk te zamen geperste lucht mede te nemen, en de voor het ademhalen ongeschikte door pompen te verwijderen.

Eene stoomboot van bovengemeld maaksel zoude in alle havens branders kunnen brengen en zich ter regter tijd verwijderen. Bovendien zoude de manschap van eenen brander in een schip, dat onder water vaart, ontwijken. Wil men branders, die voor het blusschen door den vijand en het gevaar van door hen in brand gestoken te worden, veilig zijn, zoo is het slechts noodig, dezelve uit ijzer te vervaardigen. Of men neemt groote ijzeren vaten; met zundpijpen voorzien, plaatst dezelve op eene boot, welke dan door den wind, door damp of even als de vuurpijlen door middel van kruid, dat in het achterste gedeelte in pijpen onder water brandt, en als eene raket daardoor het schip voorstoot, in de haven gebragt wordt. Dewijl het water meer weerstand biedt dan de lucht, zoo moet eene boot gemakkelijker op deze wijze voortgedreven kunnen worden, dan eene vuurpijl in de lucht.

Luchtscheepvaart. — De luchtscheepvaart zal wel in een niet ver meer verwijderden tijd verwezenlijkt worden, en tot het spoedigste reizen, onbelemmerd over bergen, wouden, stroomen, tot het onderzoeken van den Noordpool, van Afrika en Australie, even als in den oorlog van ongemeen nut zijn. Inderdaad zoude men het, met ½ van de kosten, welke de altijd zonder gevolg geblevene Engelsche Noordpool-expeditien bedragen hebben, kunnen uitvoeren.

De gedane voorslag, om, in plaats van de luchtballen, metalen vaatwerk met gas te vullen, maakt bestuuring en beweging door menschenkracht, stoomwerktuigen enz. even zoo gemakkelijk te verrigten, als bij schepen op het water. Vliegmachines, die hun geheel gewigt zelve door den slag van vleugelen voortdrijven, zijn ligt uit te vinden, als er eens eene werktuigelijke kracht ontdekt wordt, bij welke het gewigt der machine veel kleiner dan dat eener stoommachine, en de kracht grooter is, en daartoe zal men weldra geraken. Het opstijgen enz. zoude ook bij de metalen ballons enkel door schuins geplaatste vleugels geschieden kunnen, daar zij dan als papieren vliegers in de lucht zouden opklimmen; het neerlaten, door het laten vallen van opgehangen gewigten, ten einde de kracht van vallen ten nutte te maken.

Voor het overige verdient opgemerkt te worden, dat de kunst van te vliegen zelfs zonder ballons verwezenlijkt is, namelijk in de raketten, die hun eigen gewigt mede in de hoogte voeren. Bij eenen blikken ballon zoude men door ontbranding van een kruidmengsel in pijpen, ook zonder vleugelraderen, den ballon kunnen sturen en voortdrijven. Even zoo is het mogelijk, zonder ballon, die zelf in de lucht drijft, metalen of houten gebouwen met menschen, door middel van kruid, in de hoogte te doen stijgen en naar welgevallen te sturen, en dit in niet zeer gevaarlijk, als men langzaam verteerende middelen kiest. Het gevaar van om- en nedervallen kan door middel van een valscherm voorgekomen worden. Nog minder gevaarlijk zoude de aanwending zijn van koolzuurgas, tot vocht geconserveerd, waarbij geene ontbranding mogelijk is, en dat nog eene grootere kracht bezit.

Alzoo laat zich de kunst van te vliegen op 3 manieren verwezenlijken: 1) door metalen ballons; 2) door vliegmachines (mechanieke vogels), en 3) op dezelfde wijze, als men raketten doet opgaan.

Op bovenstaand berigt in een buitenlandsch tijdschrift voorkomende, wordt het volgende aangemerkt: Het denkbeeld, om de lucht in bepaalde rigtingen te bevaren is echter niet nieuw; want reeds stelde Franciscus Lana voor, om een klein schip te bouwen, het met een zeil en luchtledige bollen te voorzien. Te Weenen nam Degen eene proef met zeer kunstig gewerkte vleugels. Lodewijk XVI, Koning van Frankrijk, had reeds voor dengenen eene aanzienlijke premie bestemd, die de luchtscheepvaart met een nuttig doel verbinden zou, en het ontbrak niet aan waaghalzen. Om zich evenwel door de stootkracht eener raket in de lucht te willen laten opheffen, is het halsbrekendste experiment, waarvan men slechts droomen konde, en herinnert aan de luchtreis van Dr. Faust. De vliegende zoude op den cilinder, als op eene worst, maar ruggelings, moeten zitten, met eenen balanceerstok voorzien worden, aan welks beide einden zich nog een valscherm bevond; bovendien zoude hij zeer veel van de drukking der lucht te lijden hebben, en slechts een klein eind wegs kunnen vliegen. Veel doelmatiger zoude alzoo eene vliegmachine zijn, met welke men zegt, dat een Franschman op de kust van Noord-Amerika eene proef genomen heeft. Wien nu de eene of andere dezer manieren van vliegen te kostbaar of te gevaarlijk zijn mogt, zoude van eenen opgelatenen vlieger eenen strickladder kunnen laten afhangen, en zoo langs denzelven op en neer klauteren.

Mengelingen.

Tooneelanekdoten.

Eertijds waren, in alle *Fransche* binnensteden, de Acteurs in het kluchtspel tevens verpligt, in het treurspel de rollen van vertrouwden te vervullen. Een van dezen, Perceval, wien het aan geen talent, behalve het tragische, ontbrak, werd door den vermaarden Larive, die *Andromache* wilde geven, met eene kleine rol in dat treurspel belast; en, hoe ook Perceval hem bad, die aan een' anderen, daarvoor meer berekend, op te dragen, niets mogt baten. Als nastukje was een klein zangspel bestemd, *het verloren Lam*, waarin, gelijk bekend is, een *schaap* de spil is, waarop het draait. De slagter, die hetzelve aan het tooneel moest leveren, was eene goede kennis van Perceval. Hij ging bij hem, zeide, dat hij belast was, den knaap, die het beest moest geleiden, op het tooneel te brengen, en koos den domsten jongen uit den winkel uit. Gezamenlijk begaven zij zich naar den schouwburg en achter het tooneel. In het vijfde bedrijf van het treurspel liep hij haastig naar den jongen. »Rep u!" zeide hij tot hem: »de Directeur is regt boos; hij roept om uw schaap." Perceval had het oogenblik uitgekozen, waarin *Orestes*, in volle woede, zegt:

Pour qui sont ces serpens qui sifflent sur vos têtes?

De jongen, die in goeden ernst meende, dat de Directeur tegen hem raasde, vloog op het tooneel, en bragt het onnoozele schaap voor de voeten van Larive, zeggende: »Schreeuw maar zoo niet, Mijnheer! daar is het al!" — Men verbeelde zich de verwarring van den treurspeler, terstond door eene werkelijke razernij gevolgd! Woedend viel hij op den slagtersjongen zoo wel, als op het schaap aan; en te midden van de krachtige vloekwoorden van *Orestes*, het geschreeuw van den jongen, het geblaat van het schaap, en het schateren van het volk, viel de gordijn.

Lodewijk XIV was eens tegenwoordig bij de uitvoering van een geestelijk zangstuk, waarvan de tekst in het Latijn gesteld was. In hetzelve herhaalde een koor van zangers zeer dikwerf het woord *nycticorax* (eene nachtraaf): *Sicut nycticorax in domicilio*. De Koning vroeg nu aan eenen prelaat, die niet ver van hem verwijderd stond: »Wat beteekent toch dat woord *nycticorax*?" De Prelaat wist het evenmin als de Koning zelf, maar bedacht zich evenwel niet lang, en antwoordde zonder den minsten schroom: »Sire! dit »is de naam van een' der voornamste Hovelingen »van Koning David."

Onder Lodewijk XV kwam de beroemde Kastraat Caffarelli naar *Parijs*, en zong voor den Koning en het Koninklijke Huis. Ten teeken zijner tevredenheid, schikte hem de Koning eene kostbare gouden snuifdoos toe. »Wat!" riep Caffarelli den overbrenger toe; »de Koning van *Frankrijk* zendt mij deze doos? Behoud ze maar; want »zie, daar liggen er dertig bijeen, allen kost»baarder dan deze. Ware zij ten minste nog met »'s Koning portret voorzien...." — »Mijnheer! »de Koning van *Frankrijk* schenkt Hoogstdeszelfs »portret niet dan aan Gezanten....." — Wel nu, »laten dan zijne Gezanten voor hem zingen!"

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.
Woensdag, den 17den Junij 1835.

1°. De Plantaadje *MONDESIR*, gelegen in de *Motkreek* *f* 1959. — *D. M. Sanchez.*

2°. Het geraamte van een Huis staande op Erf, aan de *Waterkant*, naast de Evang. Luthersche Kerk *f* 410. — de Weduwe *Levy Abrahams.*

3°. Het Huis en Erf, staande aan de *Rust en Vredestraat*, Lo. D. No. 617 *f* 150. — *D. J. de Meza.*

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Nederlansche Kustvaarder *Bucklebury*, Kapt. Gregorij van *Nickerie*.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. Ellert van *Saramacca*.

Den 18den, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes van *Demerarij*, Passagiers: de Heeren Alexander Holliday, J. W. Walrond en S. B. Arthur.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, het Schip *Hendrika*, Kapt. B. K. de Weerd, naar *Amsterdam*; lading: 288 vaten Suiker, 21 balen schoone- en 10 dito vuile Katoen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.